

Ef 3, 14-19 Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi, aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka. Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości wkorzeni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdolali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napelnieni całą Pełnią Bożą.

Życie przeciętnego katolika w Polsce przebiega według niedzielnej Mszy Świętej niekoniecznie regularnie w każdą niedzielę, spowiedź nie za często, wśród poglądów religijnych nie zawsze ortodoksyjnych – z dużą dawką niewiedzy i ignorancji, wśród wielu trosk codziennych, narzekań i zniechęceń – ciemno dokoła, ale niedługo będą święta więc trzeba kupić prezenty, coś do jedzenia, choinkę i opłatek. Boże Narodzenie to święta rodzinne więc odwiedzamy rodziców, teściów, babcie itd. Doświadczenie pustki czyli pustych sieci nie zawsze może być zauważalne, bezcelowość życia jest normą, którą doświadczamy prawie wszyscy. Pan Jezus powiedział do Piotra: „wypłyn na głębię i zarzuć sieci na połów”. Co to znaczy w kontekście naszego życia?

Święty Paweł pisząc do chrześcijan Koryntu, ludzi ukazuje w 3 kategoriach: są zmysłowi lub cielesni oraz duchowi. Ci pierwsi, zmysłowi i cielesni, to tacy, którzy żyją skoncentrowani na sobie, realizując i troszcząc się o zaspokojenie swoich potrzeb zmysłowych, materialnych, doznaniowych. To cały świat pogański Koryntu, ale także ci chrześcijanie, którzy co prawda usłyszeli o Jezusie, może nawet już otworzyli się na powiew łaski, przyjęli chrzest, ale jeszcze żyją w świecie realizując swoje potrzeby i dążenia cielesne. Człowiek według Ducha – duchowy, to człowiek, który został pochwycony przez Ducha Świętego, Jezus jest dla niego na pierwszym miejscu i wszystko w jego życiu przyjęło inną optykę, inną skalę wartości, a więc nie moje ego na tronie, ale Jezus. Oczywiście stawanie się duchowym człowiekiem to przejście, to droga, to wyjście ze świata zmysłowego, cielesnego i wejście w świat Ducha. To proces obejmujący różne przestrzenie naszego życia - nasze finanse, przyjemności, praca i rozrywka, relacje i znajomości, konsumowanie, rywalizacja, seks itd. To wszystko poddane Duchowi Świętemu zmienia oblicze człowieka i nabiera nowego kierunku. Odkrywanie miłości, której źródłem jest Bóg, a która jest rozlana w naszych sercach przez Ducha Świętego – miłość, która przynagla nas abyśmy już nie żyli dla siebie, ale dla Tego, Który za nas umarł i zmartwychwstał. Człowiek taki odkrywa w sobie głębię życia – to ten wewnętrzny człowiek, który przeniknięty Duchem Świętym staje się świątynią Bożej chwały. Tak – człowiek odkrywa, że żyje w miłości dla Bożej chwały i jego powołaniem jest świętość. **”Bóg wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem”** (Ef 1,4). To jest nasze powołanie i cel życia, który realizuje się w Duchu Świętym według planu z Dz 1,8 **„ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”**.

Głoście Ewangelię, czyli radosną nowinę o miłości Boga, o zbawieniu w Jezusie Chrystusie, nie ustawajcie w głoszeniu! Ta misja jest dla każdego, kto został ochrzczony i bierzmowany mówi papież Franciszek.

Jan Paweł II kiedyś powiedział tak: *„Najważniejszą rzeczą na świecie jest kochać, najlepszym sposobem kochania jest ewangelizacja, bo w ten sposób dajemy innym drogocenną perłę i ukryty skarb”*. Gdy więc spełniamy naszą

misję ewangelizacyjną trzeba wypłynąć na głębię czyli zanurzyć się w Duchu Świętego. To doświadczenie opisuje Święty Paweł w słowie odczytany na początku konferencji z Ef 3, 14-20.

Ojciec – Bóg, którego ukazał nam Jezus Chrystus przez Ducha Świętego wzmacnia w nas siły wewnętrznego człowieka, aby Jezus Chrystus prawdziwie zamieszkał w naszych sercach jako Pan i Zbawca na tronie naszych serc – abyśmy już nie żyli dla siebie, skupieni na tym co zewnętrzne, materialne i cielesne, ale w miłości zanurzeni i ugruntowani zdołali ogarnąć i pojąć sercem czym jest miłość Chrystusa objawiająca się w śmierci krzyżowej. To doświadczenie duchowe nazywamy chrztem w Duchu Świętym, inaczej mówiąc chrzest w Duchu Świętym (greckie baptizmo) to zanurzenie w Duchu Świętego, jest to coś bardzo potrzebne, niezbędne, bo bez Ducha Świętego życie jest puste, sieci są puste i bezcelowość, jest tak źle, że człowiek ginie w powierzchowności, rutynie i ciemności. Wyjść ku światu... Boże Narodzenie to nie tylko zwyczaj religijny, konsumpcja i odwiedziny najbliższych, ale przede wszystkim to Jezus, który w Duchu Świętym rodzi się w twoim sercu, jest twoim Panem i Zbawcą.

Papież Benedykt XVI w roku 2008 w niedzielę zesłania Ducha Świętego wypowiedział znaczące słowa: *„Dziś chcę do tego zachęcić wszystkich: odkrywajmy drodzy bracia i siostry jak pięknie jest otrzymać chrzest w Duchu Świętym; uświadamiajmy sobie, że nasz chrzest i bierzmowanie są niewyczerpanym źródłem łaski. Prośmy Najświętszą Maryję Pannę by wyjednała dla Kościoła także dziś nową Pięćdziesiątnicę, która pozwoli wszystkim, a zwłaszcza młodzieży z radością żyć i dawać świadectwo Ewangelii”*. Papież w tym przemówieniu zauważył, że Dzieje Apostolskie przedstawiają Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy jako „moment ukoronowania całej misji Jezusa” i wypełnienie przepowiedni Jana Chrzciciela: **„Ten, który idzie za mną, chrzcić was będzie Duchem Świętym”** (Mt 3, 11). Następnie papież dodał: *„Istotnie celem całej misji Jezusa było obdarowanie ludzi Duchem Świętym i ich ochrzczenie przez odnawiające obmycie, wypełniło się to, gdy On został uwielbiony, czyli poprzez Jego śmierć i zmartwychwstanie: wtedy Duch Boży został obficie wylany, niczym kaskada, która może oczyścić każde serce, ugasić pożar zła i rozpałić w świecie ogień Boskiej miłości”*.

Papież Benedykt XVI kiedy indziej ostrzegął, że *„W naszej epoce na wielkich obszarach ziemi występuje zagrożenie, że wiara zgaśnie jak nie podsycany ogień. Prawdziwym problemem w tym momencie naszych dziejów jest to, że Bóg znika z horyzontu ludzi, a kiedy gaśnie pochodzące od Boga światło, ludzkość traci orientację, czego niszczące skutki stają się coraz bardziej widoczne.”* Nieobecność Boga we współczesnym społeczeństwie pozostawia głęboką wewnętrzną pustkę, którą ludzie starają się zapełnić wszelkiej maści duchowymi falsyfikatami, rozrasta się kultura narcyzmu, w której jako najwyższe wartości umieszczono samorealizację, fizyczną atrakcyjność, przyjemność oraz gromadzenie dóbr materialnych. To z kolei przyczyniło się do rozpadu rodziny i ataków na ludzką godność, którą Jan Paweł II określa mianem cywilizacji śmierci. Tak więc pod każdym względem chrzest w Duchu Świętym odpowiada dziś na najgłębsze potrzeby Kościoła w naszych czasach i przygotowuje Kościół na przyszłość – chrzest w Duchu Świętym jest łaską dla całego ciała Chrystusa, a nie tylko dla odnowy charyzmatycznej, dla takiej czy innej wspólnoty, dla ciebie czy dla mnie.

Definicja chrztu w Duchu Świętym – jest przemieniającym życie doświadczeniem miłości Boga Ojca wlaną w serce przez Ducha Świętego i otrzymanej poprzez poddanie się panowaniu Jezusa Chrystusa. Ożywia On sakrament chrztu i bierzmowania, pogłębia komunie z Bogiem i współwierzącymi chrześcijanami, roznieca ewangeliczny zapal i wyposaża człowieka w charyzmaty do służby i miłości.

Czyli Jezusowe wypłyn na głębię to chrzest w Duchu Świętym, otwarcie się na Jezusa Chrystusa, który przychodzi tak jak wszedł w życie Zacheusza w Jerychu, zbawienie stało się udziałem jego domu, pieniądze rozdał

ubogim i pokrzywdzonym, bo Jezus wszedł w jego życie. Jezus przychodzi i ukazuje nam oblicze miłującego Boga Ojca, Ojca miłosiernego, który przebacza i kocha nas, a Duch Święty rozlany w naszych sercach uzdalnia nas do miłości, wyjścia poza nasze ego, służbę na rzecz ubogich, zaangażowanie się w dzieło ewangelizacji świata. Owoce chrztu w Duchu Świętym to nowa świadomość oraz komunია z Ojcem, Synem i Duchem Świętym... to doświadczenie Jezusa jako Zbawiciela i Pana... głęboka świadomość miłości Ojca wlanej w nasze serca przez Ducha Świętego. Owocem chrztu w Duchu Świętym jest moc uświęcenia, czyli odkrywanie Ducha Świętego, który wiedzie nas do głębszej przebudowy i świętości życia. Wreszcie ożywienie czci, czego istotę stanowi głoszenie chwały Boga – pieśniami, wzniesionymi rękami i wypowiedzianymi słowami pełnymi radości i chwały. Gdy Duch Święty przychodzi i ogarnia nas odkrywamy istotę modlitwy, która płynie w nas jak strumień wody życia, a życie nasze przestaje być narzekaniem i użalaniem się nad sobą, a staje się dziękczynieniem i radością. Duch Święty wreszcie ożywia w nas Słowo Boże, które Pan kieruje do nas w czytanych tekstach Pisma Świętego. Uświadamiamy sobie, że to słowo skierowane jest do nas i jest słowem życia. Nie rozstajemy się z Pismem Świętym – codziennie karmimy się Słowem Pana. Wreszcie Duch Święty ukazuje nam prawdziwe oblicze sakramentów, że jest to spotkanie z żywym Bogiem i w sakramentach działa Duch Święty, który dotyka naszych serc i dokonuje się zbawienie np. w sakramencie pokuty uwolnienie od grzechów za sprawą Ducha Świętego, a w Eucharystii dokonuje się ofiara Jezusa Chrystusa, a także nasza ofiara, która przez Ducha Świętego przemienia się w ciało Jezusa Chrystusa czyli Kościół. Wreszcie odkrywamy dzięki Duchowi Świętemu jak bardzo obdarzeni jesteśmy charyzmatami, które nie są naszą ozdobą, ale zdolnością do czynienia dobra dla Królestwa Bożego w Kościele i świecie przez każdego z nas. W Duchu Świętym dokonuj się przejście ze świata grzechu, zwątpień, uzależnień ku wolności, aby móc służyć i realizować miłość na co dzień w naszym życiu, w relacjach rodzinnych, zawodowych, sąsiedzkich. Duch Święty uzdalnia nas do przebaczenia i zaangażowania - budowanie cywilizacji miłości, Duch Święty mocno mobilizuje ludzi świeckich w Kościele, uzdalnia do ewangelizacji, obdarza troską o ubogich i budowania nowych wspólnot w starych i ważnych strukturach kościoła parafialnego.

Reasumując, Jezus kieruje do nas słowo: Bóg ciebie kocha, ma wspaniały plan dla twojego życia, daj się pochwyć Duchowi Świętemu, wypłynij na głębię, a sieci twoje nie będą puste. Czas Adwentu i Bożego Narodzenia to czas oczekiwania i przyjścia Pana. Na roratach wraz z Maryją oczekujemy i Pan przychodzi, chce narodzić się w naszych sercach gdy na ciemnym niebie zaświeci pierwsza gwiazda zwiastująca, że w Betlejem na świat przyszedł Zbawiciel świata, Mesjasz Pan. Zachęcam i zapraszam was do wysiłku rannego wstawania aby biec na roraty, słuchać Słowa, otwierać się na Światło i przywoływać Ducha Świętego, aby chrzest w Duchu Świętym stał się naszą rzeczywistością i stawał się wciąż na nowo. Większość z nas przeżyło modlitwę o wylanie Ducha Świętego i na pewno widzicie owoce w swoim życiu, ale zapewne wiecie, że chrzest w Duchu Świętym ma być nieustannym zanurzaniem się w Ducha Świętego, aby proces duchowy naszej przemiany wewnętrznej wytrwale i codziennie dokonywał się w nas. Bowiemy jesteśmy nieustannie zniechęceni i nieraz obezwładniani przez ducha tego świata i różne demony, tak więc toczy się walka. Każdy dzień jest zwycięstwem jeśli w ręce Pana zechcesz oddać go i gdy otwierasz się na Ducha Świętego i wyznajesz, że Jezus jest Panem i dajesz się prowadzić Duchowi Świętemu i czynisz w życiu rzeczy których być może nigdy byś nie czynił!

Plan spotkania

1. Modlitwa do Ducha Świętego – *Z czterech wiatrów przybądź Duchu...*

Dz 1, 5

2. Uwielbienie – *Jak lania pragnie wody ze strumieni...*

Ef 3, 14-19

uwielbienie spontaniczne, języki... *Mów do mnie Panie, chcę słyszeć Cię...*

3. Krótkie dzielenie się – Twoje doświadczenie Jezusa Chrystusa w ostatnim czasie – podziel się pustką. Co zrobiłeś dla Jezusa mimo, iż ci się nie chciało? (około 15 min)

Nie bój się, wypłyn na głębię, jest przy Tobie Chrystus...

Konferencja: WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ – ks. Roman

Pogłębienie: Twoje pierwsze doświadczenie Ducha Świętego – podziel się owocami modlitwy o Ducha Świętego.

4. Dziękczynienie – *Śpiewajmy Mu, dziękujmy Mu...* wezwania spontaniczne
5. Prośby – *Duchu Miłości wylewaj się na nas...* wezwania spontaniczne
6. Modlitwa wstawiennicza o wylanie Ducha Świętego za każdego z nas...
7. *Pan jest Pasterzem moim...* śpiew w językach
8. Jezu jedyny Pasterzu... Ojciec Nasz ... Benedykcja...

Ogłoszenia:

- 1) **Księżówka - 27 grudnia – 1 stycznia – w temacie: CIEMNO CZYLI JASNO**
- 2) **Pamiętaj, że 17 grudnia we wtorek będzie wieczór chwały przygotowujący nas bezpośrednio i wprowadzający w Boże Narodzenie. Koniecznie trzeba być 😊**